

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΤΟΣ πρώτον, ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφῆνες.

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοῇντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ ἑβρῆκα λέξι : ΚΑΙΣΑΡΑ

Ο ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα—μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα —κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γίατι δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς—δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐ μ ἐ.
Μέσ' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὅ' Ρ ω μ ῆ ὅς μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνη ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Τοῦ Ὀκτωβρίου εἰκοστὴ ἐβδόμη,
κι' ὁ βασιλεὺς ὅτ' ἐν ἐξοχῇ ἀκόμη.

Σαράντα νούμερο κρατῶ
καὶ μέσα ὅτ' ἐν βουλῇ πετῶ.

Ἀνοίγομεν καὶ τὴν Βουλὴν
καὶ μὲ ἀφέλειαν πολλήν.

Κηρύττομεν τὴν ἐναρξιν τῆς νέας περιόδου,
καὶ βλέπομεν μετὰ χαρᾶς τοὺς βουλευτὰς τοῦ κράτους
λαβόντας ὁδοιπορικὰ ἀνόδου καὶ καθόδου,
καὶ εἰς τὸ ἄκρον σκεπτικούς, ἀλλὰ καὶ παχυτάτους.
Κι' εἶναι πολὺ παρήγορον μετὰ τινὰ ἀργίαν
νὰ σᾶς ἐπαναβλέπομεν μὲ σιδηρᾶν ὑγίαν.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας ἐξάμηνον καὶ πλέον
τὸ ἔθνος πρὸς τὴν πρόοδον ὀλοταχῶς βαδίζει,
κι' ἂν δὲν σκεφθῶμεν ὅλοι μας περὶ τοῦ τί πρακτέον,
ποῦ θὰ τὸ σπρώξῃ ἡ πρόοδος κανένας δὲν γνωρίζει.
Πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐργάζεται συντόμως,
μὰ κι' ἡ ἀντιπολίτευσις ἐργάζεται οὐγχρόνως.

Καὶ πρῶτον οἰκονομικῶς κατάπριμα πηγαίνει,
εἰς τὸν προϋπολογισμὸν περίσσειμα ὑπάρχει,
κι' εἰς τὸν στρατὸν μας εὐτυχῶς ὅλοι προβασμένοι
προσμένουν ἀνυπόμονοι ὁργανωτῇ Στρατάρχῃ.
Καὶ ὅταν ἔλθῃ κι' ὁ Vosseur καὶ ἓνα δύο ἄλλοι,
τότε συγχωνευόμεθα καὶ Ἕλληνες καὶ Γάλλοι.

Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ Ναυτικὸν αὐξάνει ὁσημέραι
κι' ἐντὸς ὀλίγου γίνεται πρῶτον τῆς Μεσογείου,
συνάμα καταφθάνουσι καὶ ἄλλαι κανονιέραι,
εἰτινες παρηγγέλθησαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.
Ἐνῶ δὲ μεγαλόνουσιν οἱ ἐθνικοὶ μας στόλοι,
συγχρόνως πορβιβάζονται κι' οἱ ναυτικοὶ μας ὅλοι.

Ἡ πυρκαγιὰ ποῦ ἐπιασῇ ἐσχάτως ὁτὸ Παλάτι
δὲν ἐξημίωσε πολὺ τοὺς ἐθνικοὺς μας πόρους,
διότι ὠφελήθημεν πολὺ ἀπὸ τ' ἀλάτι,
εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιασαν σπουδαίους λαθρεμπόρους.
Ἐπίσης δὲν ἐβλάφθημεν πολὺ κι' ἀπ' τὴν σταφίδα,
διότι ὠφελήθημεν ἀπὸ τὴν Κωπαῖδα.

Λίγεται, ὡς ἠκούσαμεν, καὶ ἡ κυκλοφορία,
καὶ τοῦτο κατορθώνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου . . .
(μία φωνὴ ἀκούεται ἀπὸ τὰ θεωρεῖα :
«καὶ δὲν μᾶς λέτε τίποτε καὶ περὶ τοῦ δανείου;»)
Ὑπῆρχε καὶ ἀνέχεια χρηματικὴ ὀλίγη,
ἀλλὰ κι' αὕτη, ὡς φαίνεται, μετ' οὐ πολὺ θὰ φύγῃ.

Μὲ τὰς Δυνάμεις ἔχομεν ἀδελφικὰς τὰς σχέσεις
καὶ τὴν Εὐρώπην κυβερνᾷ εἰρήνῃ κι' ἡσυχία,
καὶ φαίνεται ἐπικρατεῖ ἐκεῖ μεγάλη ζέσις,
ὥστε κι' ἐμεῖς εἰς τὴν τριπλὴν νὰ μπόυμε συμπαχία.
Ἀλλὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀκόμη συζητεῖται,
καὶ πάντοτε ὑπομονὴ ὀλίγη ἀπαιτεῖται.

Ἐγίναμεν δὲ σύμμαχοι καὶ τῆς Ἀρμενίας
καὶ εἶναι σὰν θεοτέλλος μὲ μᾶς ὁ Ἰωάννης,
μᾶς ζήτησε κι' ἓνα γιαντὸ μετὰ πολλῆς μανίας,
κι' ἴσως γενῇ Πρωθυπουργὸς ἐκεῖ κι' ὁ Δεληγιάννης.
Καὶ εἰν' αὐτὰ parole d'honneur τεκμηρία προόδου...
Κηρύττομεν τὴν ἐναρξιν τῆς νέας περιόδου.

